

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی طرحواره درمانی بر بهبود کیفیت تعاملات بین فردی در زوجین دارای روابط فرازنشویی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

امیر جعفری - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی طرحواره درمانی بر بهبود کیفیت تعاملات بین فردی در زوجین دارای روابط فرازنشویی انجام گرفت. این پژوهش از نوع طرحهای نیمه آزمایشی با پیش آزمون و پس آزمون همراه گروه آزمایش و کنترل است. جامعه آماری این پژوهش شامل زوجین دارای روابط فرازنشویی مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر مشهد در نیمه اول سال ۱۴۰۲ بود. با استفاده شیوه نمونه گیری هدفمند که ۱۵ زوج (۳۰ نفر) به عنوان گروه آزمون و ۱۵ زوج به عنوان گروه کنترل انتخاب شد و زوجهای گروه آزمایش ۸ جلسه ۶۰ دقیقه ای مداخله به شیوه طرحواره درمانی را هفته ای یک جلسه دریافت کردند. ابزارهای این پژوهش پرسشنامه کیفیت روابط و تعاملات پیرس و همکاران (۱۹۹۱) بودند. برای تحلیل دادهها، از نرم افزار SPSS ۲۳ و تحلیل کوواریانس تک متغیره استفاده شد. نتایج نشان داد که طرحواره درمانی بر کیفیت تعاملات بین فردی در زوجین دارای روابط فرازنشویی موثر است (افزایش یافته است) و میزان تاثیر ۵۸۱ درصد بود. در نهایت میتوان گفت رویکرد طرحواره درمانی باعث افزایش کیفیت زناشویی و تعاملات بین فردی زوج های درگیر روابط خارج از زندگی زناشویی می شود. تمرکز بر افزایش کیفیت روابط و تعاملات این زوجها علاوه بر تامین سلامت زوج باعث ارتقاء سلامت جسمی و روانی اعضای خانواده و سلامت جامعه می شود. استفاده از این رویکرد در حل تعارضات زناشویی و برگشت به زندگی زناشویی توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

کیفیت تعاملات بین فردی، طرحواره درمانی، روابط فرازنشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1985332>

